

Η εθελοντική πράξη μέσω της οποίας οι άνθρωποι ενώνουν τις προσπάθειές τους για την επίτευξη ενός κοινού σκοπού χαρακτηρίζει όλες τις κοινωνίες και αγγίζει τις ζωές των ατόμων σε όλα τα επίπεδα. Ο εθελοντισμός είναι στάση ζωής με ιδιαίτερες αξίες, όπως η φιλανθρωπία, η αλληλεγγύη, η κοινωνική δικαιοσύνη και η κοινωνική συμμετοχή. Είναι μια πράξη που φανερώνει ενέργεια και καλοσύνη. Είναι μια συνεισφορά στον συνάνθρωπο και στον ίδιο μας τον εαυτό μας συνάμα. Είναι μια πράξη που γίνεται με γνώση, γενναιοδωρία και ανάγκη προσφοράς των καλύτερων στοιχείων που έχουμε και όχι αυτών που μας περισσεύουν.

Στη σύγχρονη κοινωνία, που το ατομικό συμφέρον επικρατεί επί του συλλογικού και το προσωπικό όφελος τίθεται πάνω από το κοινωνικό, ο εθελοντισμός έρχεται να προσδώσει στον ατομικισμό τη συλλογική και κοινωνική του διάσταση, να δώσει νόημα και περιεχόμενο στις πανανθρώπινες διαχρονικές αξίες όπως είναι η κοινωνική αλληλεγγύη, η κοινωνική προσφορά, η αγάπη προς τον συνάνθρωπο.

Η διακονία των πρωτοχριστιανικών χρόνων και η προτροπή του Θεανθρώπου «Αγάπα τον πλησίον σου ως εαυτόν», συμπορεύονται με την Αριστοτέλεια φιλοσοφία ότι «η ουσία της ζωής είναι να υπηρετείς άλλους και να κάνεις καλό» και εκφράζονται έμπρακτα σε κάθε εθελοντική πράξη του ανθρώπου προς τον αδύναμο, ασθενή, πληγέντα, πονεμένο συνάνθρωπό του. [...]

[...] Εμείς ως νέοι και αυριανοί πολίτες της τοπικής και κατ' επέκταση της παγκόσμιας κοινωνίας, οφείλουμε να ασπαστούμε τις αξίες του εθελοντισμού και να γίνει η προσφορά στον συνάνθρωπο το δικό μας *modus vivendi*. Συνεπώς, οι φορείς κοινωνικοποίησης, όπως είναι πρώτιστα η οικογένεια και ακολούθως το σχολείο, η εκκλησία, τα ΜΜΕ, οι τοπικές αρχές και η ίδια η πολιτεία, οφείλουν να γαλουχήσουν τους νέους με τις αξίες της ενσυναίσθησης, της αγάπης και της ανιδιοτελούς προσφοράς. Η ενεργός συμμετοχή των νέων από μικρή ηλικία σε εθελοντικές δραστηριότητες όπως είναι οι δένδροφυτεύσεις καμένων περιοχών, η καθαριότητα των παραλίων στις οποίες συχνάζουν, η συμμετοχή σε εράνους μα και η συμπάρασταση στον πονεμένο συμμαθητή, η προσφορά στο φτωχό μετανάστη της γειτονιάς, θα τους οδηγήσει μετέπειτα στη συνειδητή και «αυθόρμητη» ανιδιοτελή προσφορά και θα ενεργοί πολίτες και όχι «ευκαιριακοί» εθελοντές. Ειδικότερα τα ΜΜΕ, κρίνω ότι είναι σημαντικό να αναθεωρήσουν το περιεχόμενο των προγραμμάτων τους, περιορίζοντας την προβολή του υλιστικού ευδαιμονισμού και να προβάλλουν τη σημασία και αξία του εθελοντισμού, μέσα από διαφημίσεις, ταινίες, προβολή εθελοντικών οργανώσεων και εθελοντικών πράξεων. [...]

[...[] Εν κατακλείδι, με όσα ανέφερα πιο πάνω, γίνεται αντιληπτό πως όλους, θα πρέπει να μας ενώνει η κοινή ανάγκη να προσφέρουμε σε κάποιον συνάνθρωπό μας και «αν οι ελπίδες μας για την οικοδόμηση ενός ασφαλέστερου και καλύτερου κόσμου πρόκειται να είναι κάτι περισσότερο από μια ψευδαίσθηση, θα χρειαστούμε τη συνεργασία εθελοντών περισσότερο από ποτέ». Γι' αυτό η έγκαιρη διαμόρφωση νέων εθελοντών ενεργών πολιτών, αποτελεί για ολόκληρη την οικουμένη την σπουδαιότερη και σταθερότερη επένδυση. Δεν απαιτούμε μαγεία για να αλλάξουμε τον κόσμο. Έχουμε ήδη όλη τη δύναμη που χρειαζόμαστε μέσα μας!!

Κωνσταντίνου Θεοδώρα, Β41

Υπεύθυνη καθηγήτρια: Μαρία Κυριάκου, Φιλόλογος